

Saa trak hun sig sky bort fra Vinduet, satte sig tungt ned i en Stol og trykkede Panden mod dens Ryg.

Kunde hun have handlet anderledes? Ikke for sin egen Skyld ... heller ikke for Torben Dihmers, men for sin Mors Skyld ... hun, som holdt tusinde Gange mere af hende, end hun fortjente?

Nej — nu vilde hun ikke tænke mere. Hun var træt, dødtræt af sig selv. Hun ønskede nu blot at sove, sove — synke tilbage til sin tusindaarige Tornerosesøvn uden nogensinde at vækkes mere eller have andre Drømme end de luftige, som Musikken skabte.

Ja, nu skulde hun igen have det godt hos sit Klaver!
